

Sygn. akt V U 544/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 maja 2013 roku

Sąd Okręgowy w Słupsku V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie następującym:

Przewodniczący: **SSO Radosław Buko**

Protokolant: st.sekr.sądowy Beata Pezena

po rozpoznaniu w dniu 9 maja 2013 roku w Słupsku

odwołania Z. M.

od decyzji Dyrektora (...)w W.

z dnia 29 lutego 2012 roku numer ewid. (...)

w sprawie **Z. M.**

przeciwko **Dyrektorowi (...)w W.**

o wysokość emerytury policyjnej

I. oddala odwołanie

II. zasądza od ubezpieczonego Z. M. na rzecz Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego MSW w W. 120 zł (sto dwadzieścia zł) tytułem zwrotu kosztów procesu

UZASADNIENIE

Ubezpieczony Z. M. wniósł odwołanie od decyzji Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W., z dnia 29.2.2012 r., Nr ewid. (...), którą organ rentowy dokonał waloryzacji wysokości emerytury policyjnej odwołującego się.

Ubezpieczony kwestionował sposób przeprowadzenia waloryzacji poprzez doliczenie do pobieranego świadczenia kwoty 71,00 złotych. W uzasadnieniu wskazał, że waloryzacja „kwotowa” w 2012 roku jest niezgodna z celem waloryzacji i pociąga za sobą spadek realnej wartości jego emerytury i jest dla niego krzywdząca.

Pozwany organ rentowy - (...)w W. wniósł o oddalenie odwołania wskazując, iż dokonał waloryzacji w sposób wskazany przez ustawę.

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony Z. M., urodzony (...), nabył prawo do emerytury policyjnej na podstawie decyzji z dnia 31.01.2012r. od 01.01.2012 r. ,

/dowód: decyzja o przyznaniu emerytury z dnia 31.01.2012 r. – akta emerytalne/

Zaskarżoną decyzją z dnia 29.02.2012 roku, Nr ewid. (...), organ rentowy - Zakład Emerytalno-Rentowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w W. dokonał waloryzacji świadczenia ustalając wysokość zwaloryzowanej emerytury poprzez

dodanie do kwoty świadczenia przysługującego na dzień 29 lutego 2012r. tj. do kwoty 4569, 42 zł kwotę waloryzacji w wysokości 71 złotych. Po waloryzacji wysokość emerytury wynosi 4640,42 zł.

/dowód: decyzja o waloryzacji emerytury z dnia 29.02.2012 r. – akta emerytalne/

W dniu 16.11.2009 r. Instytut Pamięci Narodowej, w trybie art. 13 a ust. 1 ustawy z dnia 18.04.1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin, sporządził informację o przebiegu służby, z której wynika, że Z. M. w okresie od 24.03.1981 o 1989 r. pełnił służbę w organach bezpieczeństwa, o jakich mowa w art. 2 ustawy z dnia 18.10.2006 r. o ujawnianiu informacji w dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów.

/dowód: informacja o przebiegu służby nr (...)2009 r. z dnia 16.11.2009 r. IPN – k. 15 akt emerytalnych/

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego Z. M. nie zasługuje na uwzględnienie.

Waloryzację świadczeń regulują przepisy art. 88 i 89 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2009r. nr 153 poz. 1227 ze zm.) Stosownie do wskazanych przepisów emerytury i renty podlegają corocznie waloryzacji od dnia 1 marca. Waloryzacja polega na pomnożeniu kwoty świadczenia i podstawy jego wymiaru przez wskaźnik waloryzacji.

Waloryzacji podlega kwota świadczenia i podstawa jego wymiaru w wysokości przysługującej ostatniego dnia lutego roku kalendarzowego, w którym przeprowadza się waloryzację.

Waloryzacja obejmuje emerytury i renty przyznane przed terminem waloryzacji.

Zgodnie z art. 89 ustawy emerytalnej wskaźnik waloryzacji to średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych w poprzednim roku kalendarzowym zwiększony o co najmniej 20 % realnego wzrostu przeciętnego wynagrodzenia w poprzednim roku kalendarzowym.

Wskaźnikiem cen towarów i usług konsumpcyjnych, o którym mowa w ust. 1, jest średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych dla gospodarstw domowych emerytów i rencistów albo średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem, jeżeli jest on wyższy od wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych dla gospodarstw domowych emerytów i rencistów. Zwiększenie o co najmniej 20 % realnego wzrostu przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1, jest przedmiotem corocznych negocjacji, w ramach Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych, przeprowadzanych w czerwcu, w roku poprzedzającym waloryzację.

Ustawą z dnia 13 stycznia 2012 roku o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych ustaw (Dz.U. z 2012r. , poz.118) dokonano zmiany zasad waloryzacji świadczeń.

Stosownie do treści art. 4 powołanej ustawy w 2012 r. waloryzacja od dnia 1 marca polega na dodaniu do kwoty świadczenia, w wysokości przysługującej w dniu 29 lutego 2012 r., kwoty waloryzacji w wysokości 71 zł.

W art. 7 pkt 1 cytowanej ustawy zawarto uregulowanie, że w 2012 roku w zakresie uregulowanym w art. 4 nie stosuje się art. 88 i 89 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Zatem waloryzacja w 2012r polega na dodaniu od dnia 1 marca do kwoty świadczenia, w wysokości przysługującej w dniu 29 lutego 2012 r., kwoty waloryzacji w wysokości 71 zł.

Zgodnie z 5 ust 1 ustawy z dnia 13 stycznia 2012 roku o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych ustaw waloryzacji, o której mowa w art. 4, podlegają świadczenia pieniężne,

o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a-c ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji. Niewątpliwie jednym z tych świadczeń jest emerytura policyjna.

Zmiana powyższa i podniesienie emerytur o tę samą kwotę dla wszystkich świadczeniobiorców spowodowało, że kwestia waloryzacji kwotowej stała się podstawą wniosku Prezydenta RP do Trybunału Konstytucyjnego celem zbadania zgodności ustawy z Konstytucją.

W okolicznościach niniejszej w sprawy zważyć należy, iż wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 19 grudnia 2012 r. Sygn. akt K 9/12 stwierdzono, że art. 4 ust. 1-8 w odniesieniu do świadczeń wymienionych w art. 5 ust. 1 pkt 1, 2, 4-15 oraz w art. 6 w związku z art. 7 i art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 13 stycznia 2012 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 118) są zgodne z art. 67 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, zasadami ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa oraz ochrony praw nabytych wynikającymi z art. 2 Konstytucji, zasadą sprawiedliwości społecznej wyrażoną w art. 2 Konstytucji oraz z art. 32 ust. 1 Konstytucji.

W myśl art. 190 ust. 1 Konstytucji, orzeczenia TK mają moc powszechnie obowiązującą i są ostateczne. Przepis powyższy, lege non distinguente, należy traktować jako wyraz związania, zarówno organów władzy publicznej, jak i jednostek, wszelkimi orzeczeniami Trybunału, w tym i wyrokami w przedmiocie wniosku o zbadanie zgodności ustaw z Konstytucją. Artykuł 190 ust. 3 i 4 Konstytucji stanowi, że orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, jednak Trybunał Konstytucyjny może określić inny termin utraty mocy obowiązującej aktu normatywnego, który nie może przekroczyć osiemnastu miesięcy, gdy chodzi o ustawę.

Orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego o niezgodności z Konstytucją, umową międzynarodową lub z ustawą aktu normatywnego, na podstawie którego zostało wydane prawomocne orzeczenie sądowe, ostateczna decyzja administracyjna lub rozstrzygnięcie w innych sprawach, stanowi podstawę do wznowienia postępowania, uchylenia decyzji lub innego rozstrzygnięcia na zasadach i w trybie określonych w przepisach właściwych dla danego postępowania.

Wynika z tego, iż wobec stwierdzenia niekonstytucyjności określonych przepisów, wraz z odroczeniem utraty przez nie mocy obowiązującej, do daty wskazanej przez Trybunał, przepisy te pozostają w porządku prawnym, jako obowiązujące i wobec tego winny być stosowane przez wszystkie organy w tym również sądy.

Rozstrzygnięcia sądu muszą więc znajdować uzasadnienie w obowiązujących normach prawnych, które z kolei muszą być wyinterpretowane z przepisów prawa z zachowaniem powszechnie przyjętych reguł wykładni.

Nie ma zatem żadnych racjonalnych argumentów przemawiających za przyjęciem i zaakceptowaniem stanowiska prezentowanego przez ubezpieczonego do czasu utraty mocy obowiązującej norm dotyczących waloryzacji kwotowej. Nadto, na marginesie warto zauważyć, że z faktu skierowania wniosku do Trybunału Konstytucyjnego nie można wprowadzać również wniosku, iż przepisy powyższe zostaną uznane za niekonstytucyjne.

Reasumując zważyć należy, że sądy związane są przepisami obowiązującego prawa - nie zaś oczekiwaniami społecznymi czy innymi, chociażby były one jak najbardziej uzasadnione. Realizacja takich oczekiwań należy do kompetencji organów stanowiących prawo - a nie do Sądu, który jedynie prawo stosuje.

Ingerencja władzy sądowniczej w kompetencje władzy ustawodawczej, których rozdział zagwarantowany jest w art. 10 ust 1 Konstytucji RP, jest niedopuszczalną w demokratycznym państwie prawa.

Brak było również podstaw do zawieszenia postępowania albowiem przepisy kodeksu cywilnego regulujące zawieszenie postępowania nie przewidują, jako przesłanki uzasadniającej zawieszenie postępowania, faktu zaskarżenia do Trybunału Konstytucyjnego ustawy pod kątem jej zgodności z Konstytucją RP.

W obliczu powyższego uznać należało roszczenie ubezpieczonego w aktualnym stanie prawnym za bezzasadne, a z mocy art. 477 § 1 kpc odwołanie podlegało oddaleniu, o czym orzeczono w pkt I sentencji wyroku.

O kosztach orzeczono jak w pkt II sentencji wyroku na podstawie art. 98 § 1 kpc w zw z art. 108 § 1 kpc w wysokości dwukrotnej stawki minimalnej określonej w § 11 ust 2 i 2 ust 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. nr 163 poz.1349 ze zm.) uwzględniając niezbędny nakład pracy pełnomocnika, a także charakter sprawy i wkład pracy pełnomocnika w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia.